

Spørgsmaal videre, har man dog ikke villet undlade at tilstille det ærede Udvalg de hoslagte af Bogholderen i Sorø til Sagens Belysning under 3die f. M. afgivne Detailforklaringer, som formeentlig indeholde al fornøden Forklaring til Hjernelsen af de af Statsrevisionen paa-gegede Uoverensstemmelser."

Udvalget erkender, at de os tilsendte Forklaringer indeholde megen og oplysende Detail; de gaae ud fra en rentebærende Kapitalformue den 31 Marts 1859 stor 3,135,080 Rb. 35³/₄ f., medens Statsregnskabet 1858—59 angiver samme ultimo Marts til 3,071,080 Rb. 35³/₄ f.; denne Forskiel hidrører fra, at Statsregnskabet har opført den rentebærende Kapitalformue med 64,000 Rb. mindre end dens virkelige Beløb, fordi disse 64,000 Rb. vare en paa Formuen hvilende Gjæld; Bogholderen tager derimod denne Sum med, men angiver saa igjen den 4 pCt. Rente, som i Finantsaaret skulde indkomme, til 125,403 Rb. 20 f.; der dokumenteres nu, at der i Aarets Løb er i Rente indbetalt mere end 4 pCt. — 3,437 Rb. 88¹/₂ f. mindre 1,285 Rb. 8 f., at de i Finantsaaret ublaante Kapitaler have givet en Rente af 368 Rb. 72¹/₄ f., og at Renter af optagne Laan have udgjort 2,060 Rb. 73 f.; Beregningen vil stille sig saaledes: Rente 4 pCt. af Kapitalformue 31te Marts 1859 3,135,080 Rb. 35³/₄ f.

	125,403 Rb. 20 f.
høiere Rente end 4 pCt. er indbetalt med	3,437 — 88 ¹ / ₂ —
Al i Aarets Løb ublaante Kapitaler udgjør Renten	368 — 72 ¹ / ₄ —
	<hr/>
	129,209 Rb. 84 ³ / ₄ f.

fragaar:

paa Grund af, at flere Kapitaler have givet mindre end 4 pCt.

	1,285 Rb. 8 f.
Rente af Laan, optagne paa Kapitalformuen	2,060 — 72 —
	<hr/>
	3,345 — 81 —
	<hr/>
	125,864 Rb. 3 ³ / ₄ f.

hvilket er 1 Rb. 46¹/₄ f. mindre, end Statsregnskabet udviser. Denne Differentis forklarer Bogholderen deraf, at der, hvor Renten udgjør Brøckfillinger, er ført hele Skilling til Indtegt, medens derimod hans Beregning holder sig til den nøiagtig udregnede Rente. Udvalget har troet at skilde Ministeren og ligeledes Bogholderen at give dette Uddrag af de sendte Oplysninger.

Idet Udvalget med Hensyn til disse tvende Antegningsposter som i det Hele med Hensyn til Sorø Akademies Regnskab udtaler sin Anerkjendelse af den Nøiagtighed og Omhu, hvormed samme af Statsrevisionen er behandlet, tillader man sig at henlede Regjeringens Opmærksomhed paa, om ikke Laanene i Banken, hos Kommunitetet, Universitetet og Private kunde været undgaaede ved Forflud fra Finantserne.

ad Antegningspost 7. Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet har i ovennævnte Skrivelse af 9de November 1861 ytret sig saaledes: „Denne Antegning, ifølge hvilken det indstilles „Udgiften 328 Rb. 8¹/₂ f. kan ikke passere,“ angaaer, som det af den i Besvarelsen paaheerabte Besvarelse af Antegning 3 til Sorø Akademies Regnskab for 1858—59 behageligt vil sees, ikkun en Formpostering, idet man, istedetfor i Regnskabet at behandle det bespærede Beløb som hjemfaldent, har, endsskjøndt det ikke var udgivet, ført det til Udgift paa Bibliothekskontoen og derefter debiteret det paa Balancekontoen som disponibel Beholdning til Anvendelse i det følgende Aar.“

Uagtet Sagen i sig selv er af mindre Betydning, troer Udvalget dog at burde fastholde Statsrevisionens Majoritets Indstilling.